

**Sygn. akt II Ka 278/14**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Ryszard Warda

Sędziowie: SSO Artur Bobiński

SSO Marek Konrad (spr.)

Protokolant: Luiza Ustaszewska - Sęk

przy udziale Prokuratora Okręg. Andrzej Ołdakowski

po rozpoznaniu w dniu: 08.10.2014r.

sprawy: **P. D. (1).**

Oskarżonego o popełnienie czynu z art. 178a§4kk

z powodu apelacji: oskarżonego.

od wyroku Sądu Rejonowego w Wyszkowie VI Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Pułtusku z dnia 10.06.2014r.  
w sprawie VIK 6/14

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

II. zwalnia oskarżonego z kosztów i opłat sądowych za drugą instancję

Sygn. akt II Ka 278/14

## UZASADNIENIE

P. D. (1) został oskarżony o to, że :

W dniu 15 sierpnia 2013r. w miejscowości P. gm. P. kierował motorowerem m-ki R.nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej, znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik badania I- 0,36 mg/l, II- 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązującego zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II-K-613/12.

**To jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.**

Sąd Rejonowy w Wyszkowie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Pułtusku wyrokiem dnia 20 czerwca 2014 roku w sprawie VI K 6/14:

1. oskarżonego P. D. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 200,00 zł. (dwieście) złotych na rzecz Funduszu (...)
4. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 zł. (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty, a wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony, który wyrok zaskarżył w całości na swoją korzyść.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 3 kpk oskarżony wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia przez uznanie go za winnego zarzucanego mu czynu. W konkluzji apelacji oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez jego złagodzenie.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja oskarżonego jest niezasadna i to w stopniu oczywistym.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu, Sąd Okręgowy nie dostrzegł żadnych uchybień Sądu Rejonowego, które to uchybienia mogłyby skutkować korektą a tym bardziej uchYLENIEM zaskarżonego orzeczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego postępowanie w sprawie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy a po analizie całokształtu materiału dowodowego, Sąd Rejonowy wyciągnął prawidłowe wnioski co do sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu.

Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe. Podnoszone przez oskarżonego P. D. (1) okoliczności w apelacji nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Nie ulega wątpliwości, że to oskarżony był kierowcą pojazdu – motoroweru. Twierdzenia oskarżonego, że nie miał zamiaru jechać motorowerem a jedynie zaprowadzić do domu są jedynie przyjętą przez niego linią obrony.

Oskarżony prowadził pojazd mechaniczny pod wpływem alkoholu, świadczą o tym badania jakie przeprowadzono zaraz po zatrzymaniu oskarżonego A. D. (1) przez funkcjonariuszy ( I – 0,36 mg/l, II – 0,35 mg/l).

Twierdzenia oskarżonego zawarte w jego apelacji są jedynie polemiką z ustaleniami Sądu. Będący na służbie funkcjonariusze Policji - P. Z. i T. B. zgodnie zeznali, że zauważyli jadący skuter, który zatrzymał się pod sklepem. Świadek T. B. wiedział, że oskarżony P. D. (1) ma już orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Osoba oskarżonego była więc mu znana, dlatego zwrócił na niego uwagę. Policjanci rozpoczęli kontrolę oskarżonego i od razu wyczuli woń alkoholu. Oskarżony został zbadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd stwierdził, że zeznania świadków są spójne logiczne i korespondują ze sobą. Świadkowie nie mieli żadnych powodów, aby przedstawiać inny przebieg wydarzeń. Sąd Odwoławczy podzielił w całości stanowisko Sądu I instancji i o żadnej pomyłce nie może być mowy.

Okoliczności jakie podnosi oskarżony w swojej apelacji nie zasługują na uwzględnienie oraz nie wnoszą nic nowego do sprawy. Przesłuchani pozostali świadkowie – J. G., J. K. i A. D. (2) próbowali potwierdzić wersję oskarżonego. Sąd I instancji słusznie nie dał wiary ich zeznaniom, z uwagi na to, że są to znajomi oskarżonego i zależało im na korzystnym

dla oskarżonego rozstrzygnięciu sprawy. Ponadto jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy wersje każdego ze świadków różniły się od siebie, a przede wszystkim różniły się od wersji prezentowanej przez oskarżonego.

Analiza zebranych w dowodów w toku postępowania daje podstawy do utrzymania w mocy wyroku Sądu I instancji i uznania apelacji za oczywiście bezzasadną. W myśl art. 7 kpk Sąd kształtuje swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem wiedzy, zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Oskarżony P. D. (3) swoim zachowaniem wypełnił dyspozycje przepisu art. 178 a § 4 kk. Podkreślenia wymaga fakt uprzedniej karalności oskarżonego, co wpływa niewątpliwie na wymiar kary. Wymierzona oskarżonemu kara 3 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego. Zachowanie oskarżonego P. D. (1) wskazuje na to, że lekceważy on wyroki Sądu i wynikające z nich zakazy. Zastosowanie wobec oskarżonego zawieszenia wykonania kary jest niecelowe. Podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary, jest przekonanie Sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Przekonanie takie opiera się przede wszystkim o ocenę postawy sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Sąd Rejonowy wskazał i należyście wyważył wszelkie okoliczności mające znaczenie dla wymierzonej kary, którą nie sposób ocenić jako rażąco surową.

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy z mocy art. 437 § 1 kpk utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych orzekł na zasadzie art. 627 § 1 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk.